

Sygn. akt II K 541/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Gąsior – Majchrowska

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Rytych

st. sekr. sądowy T. J. (1)

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Tomaszowie Mazowieckim: W. D., J. P., W. S.

po rozpoznaniu w dniach: 20.02.2018 r., 24.05.2018 r., 24.08.2018 r., 26.10.2018 r., 17.01.2019 r., 04.04.2019 r.

sprawy:

Z. B.

syna C. i T. z domu S.

urodzonego (...) w T.

oskarżonego o to, że:

W dniu 06 maja 2017 r. ok. godz. 09:30 w T. na ul. (...), pow. (...), woj. (...), prowadził na drodze publicznej pojazd mechaniczny, tj. samochód osobowy m-ki F. (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości 1,43 mg/l. alkoholu w wydychanym powietrzu nie stosując się do decyzji wydanej przez Starostę Powiatowego w T. nr (...)z dnia 10.02.2015 r. dotyczącej cofnięcia uprawnień do kierowania,

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk w zb. z art. 180a kk w zw. z art. 11 § 2 kk

1. oskarżonego ***Z. B.*** w miejsce zarzucanego mu czynu opisanego w akcie oskarżenia uznaje za winnego tego, że w dniu 06 maja 2017 roku około godziny 09:03 w T. na ulicy (...), powiat (...), województwo (...), prowadził na drodze publicznej pojazd mechaniczny – samochód osobowy marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości z zawartością alkoholu w wydychanym powietrzu prowadzącą o godz. 09:35 do stężenia na poziomie 1,43 mg/l, o godz. 09:52 do stężenia na poziomie 1,31 mg/l, o godz. 10:15 do stężenia na poziomie 1,39 mg/l, o godz. 10:18 do stężenia na poziomie 1,29 mg/l, o godz. 10:47 do stężenia na poziomie 1,28 mg/l, zaś o godz. 10:49 do stężenia na poziomie 1,10 mg/l, nie stosując się do decyzji wydanej przez Starostę (...) w T. nr (...) z dnia 10 lutego 2015r. dotyczącej cofnięcia uprawnienia do kierowania pojazdem silnikowym w zakresie kat. B, to jest czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 180a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

1. na podstawie art. 69 § 1 k.k., art. 69 § 2 k.k., art. 70 § 1 k.k., art. 73 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu ***Z. B.*** na okres próby 2 (dwóch) lat i oddaje oskarżonego we wskazanym okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

2. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego ***Z. B.*** do informowania kuratora o przebiegu okresu próby na piśmie jeden raz na trzy miesiące;

3. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego **Z. B.** środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat;

4. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego **Z. B.** środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

5. zasądza od oskarżonego **Z. B.** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.264,38 (jeden tysiąc dwieście sześćdziesiąt cztery 38/100) złotych tytułem poniesionych w sprawie wydatków i wymierza mu opłatę w wysokości 180 (sto osiemdziesiąt) złotych.

Sygn. akt II K 541/17

UZASADNIENIE

Oskarżyciel publiczny – Prokurator Prokuratury Rejonowej w Tomaszowie Mazowieckim postawił oskarżonemu Z. B. zarzut popełnienia czynu polegającego na tym, że :

- w dniu 06 maja 2017 r. ok. godz. 09:30 w T. na ul. (...), pow. (...), woj. (...), prowadził na drodze publicznej pojazd mechaniczny, tj. samochód osobowy m-ki F. (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości 1,43 mg/l. alkoholu w wydychanym powietrzu nie stosując się do decyzji wydanej przez Starostę Powiatowego w T. nr (...)z dnia 10.02.2015 r. dotyczącej cofnięcia uprawnień do kierowania, **to jest przestępstwa określonego w art. 178a § 1 kk w zb. z art. 180a kk w zw. z art. 11 § 2 kk**

W toku przewodu sądowego Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny :

Decyzją Starosty (...) znak (...) z dnia 10 lutego 2015r. cofnięto **Z. B.** uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi w kategorii B wynikającej z prawa jazdy kategorii (...) z uwagi na utratę kwalifikacji do kierowania pojazdami. W dniu 6 maja 2017 roku A. D. chodził z psem na spacerze po kopalni na L. od strony wjazdu. To były godziny ranne. W pewnym momencie zobaczył mężczyznę, który przyjechał ulicą (...) od strony szkoły samochodem marki F. (...) w kolorze białym o numerze rejestracyjnym (...). Nikogo więcej w pojeździe nie było. Podjechał pod szlaban, który jest zamykany łańcuchem, dojechał do szlabanu, nie stanął na wprost tylko stanął w skos przed słupkiem. Kierujący wysiadł z samochodu, przytrzymał się auta żeby dojść do szlabanu i chwiał się na nogach. A. D. znajdował się w odległości 20 metrów od niego. Ten mężczyzna otworzył szlaban, wjechał na teren kopalni. Wówczas A. D. zadzwonił na policję. Policja przyjechała po jakiś 10 minutach. Wjechali na teren kopalni, bo szlaban był już otwarty. Po chwili dostał telefon z K. chyba z P., żeby wszedł na teren kopalni i rozpoznał pana. A. D. spotkał ich w połowie drogi i rozpoznał osobę kierującą pojazdem. Okazał się nim Z. B., który został poddany badaniu stanu trzeźwości urządzeniem kontrolno – pomiarowym. Wyniki badania przeprowadzonego za pomocą A. wykazały u niego o godz. 09:35 stężenie na poziomie 1,43 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godz. 09:52 stężenie na poziomie 1,31 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, zaś wyniki badania przeprowadzonego za pomocą A. wykazały u niego o godz. 10:15 stężenie na poziomie 1,39 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godz. 10:18 stężenie na poziomie 1,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godz. 10:47 stężenie na poziomie 1,28 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, zaś o godz. 10:49 stężenie na poziomie 1,10 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(notatki urzędowe k.1-3

protokoły z przebiegu badania trzeźwości urządzeniem elektronicznym k.4-5

protokół oględzin rzeczy k.15-16

karta zatrzymania osoby k.20

protokół zatrzymania osoby k.21

metryka identyfikacyjna nośnika wraz z płytą (...) k.24-26

pismo Starostwa Powiatowego Wydział Komunikacji w T. k.27

pismo Starosty (...) k.28

decyzje Starostwa Powiatowego w T. k.29-30

pismo KPP w T. wraz z kserokopią notatników służbowych k.93-98

pismo Prokuratury Rejonowej w Tomaszowie Maz. k.99

zeznania świadka A. D. k. 7-8, k. 73v.-74

zeznania świadka A. N. k. 10-11, k. 102v-103

zeznania świadka T. J. (2) k. 37, k. 75-75v.)

Z informacji uzyskanych z Krajowego Rejestru Karnego wynika, że **Z. B.** nie był uprzednio karany. Nie figuruje w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego.

(dane o karalności k. 31, k. 66

informacja o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego k.42)

Z. B. urodził się (...) Posiada wykształcenie zawodowe, z zawodu kierowca. Jest rozwiedziony, nie ma nikogo na utrzymaniu. Utrzymuje się z opieki społecznej i osiąga dochody około 500 złotych miesięcznie. Nie leczony psychiatrycznie, psychologicznie, odwykowo, leczony neurologicznie na kręgosłup.

(informacje podane przez oskarżonego **Z. B.** do protokołu k. 72 v.

dane osobopoznawcze k. 23)

Oskarżony **Z. B.** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.

(wyjaśnienia oskarżonego **Z. B.** k. 18-19, k. 34-35, 73)

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie Sąd opierał się na zgromadzonym w sprawie i pozytywnie ocenionym materiale dowodowym. W ocenie Sądu, zebrany w sprawie materiał dowodowy zarówno w postaci dowodów osobowych, jak i nieosobowych wskazuje, iż oskarżony **Z. B.** dopuścił się zarzucanego mu przestępstwa. Wprawdzie oskarżony nie przyznał się do stawianego mu zarzutu, niemniej jednak jego wyjaśnienia w tym względzie nie zasługują na wiarę, albowiem pozostają w sprzeczności z zeznaniami naocznego, bezpośredniego i bezstronnego świadka A. D., którym Sąd przyznał walor wiarygodności. Wskazać należy, iż A. D. kierując się obywatelskim obowiązkiem poinformował organy ścigania o nietrzeźwym kierującym, którego zobaczył spacerując z psem. Podkreślić trzeba, że świadek w sposób logiczny i przekonujący opisał zarówno okoliczności, w których dostrzegł kierującego, którego zachowanie wzbudziło jego podejrzenie co do stanu trzeźwości, zadzwonił na policję, a następnie zidentyfikował, kiedy został on zatrzymany przez funkcjonariuszy policji. Brak podstaw do zdeprecjonowania zeznań wskazanego świadka. Świadek ten nie jest zainteresowany korzystnym rozstrzygnięciem sprawy na rzecz którejkolwiek ze stron procesu. W tym stanie rzeczy, Sąd pozytywnie ocenił relacje świadka A. D., jako rzeczowe i spójne. W tym miejscu, wskazać należy, iż wprawdzie nieco odmiennie początkowy przebieg wydarzeń świadek ten relacjonował na etapie postępowania przygotowawczego, niemniej jednak na rozprawie logicznie wyjaśnił powody

takiego stanu rzeczy. Jednocześnie wskazać należy, iż w żadnej mierze nie deprecjonuje to jego depozycji, albowiem niewątpliwie pomimo drobnych rozbieżności, A. D. konsekwentnie wskazywał, że to oskarżony Z. B. był tym nietrzeźwym kierującym. W związku z tym, wyjaśnienia oskarżonego, który nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i odmówił składania jakichkolwiek wyjaśnień, Sąd uznał za nieprawdziwe i stanowiące w istocie jego linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej. Fakt prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości potwierdzają protokoły użycia urządzeń kontrolno – pomiarowych do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu – alcoscensora i alcotestu. W odniesieniu zeznań świadków – funkcjonariuszy policji A. N. i T. J. (2) to Sąd ocenił je pozytywnie, gdyż zeznawali oni na okoliczność czynności wykonywanych w związku z zatrzymaniem nietrzeźwego kierowcy i w tym zakresie korespondują z zeznaniami świadka A. D.. W odniesieniu natomiast do zeznań świadków R. H. (sąsiadki oskarżonego), T. B. (byłego pracodawcy oskarżonego i prezesa firmy (...) Sp. z o.o. do której należy samochód F. o numerze rejestracyjnym (...)), W. P. to zasadniczo należy ocenić je pozytywnie, jakkolwiek ich depozycje nie zostały uwzględnione przy czynieniu ustaleń faktycznych. Świadkowie bowiem nie posiadali wiedzy na temat przedmiotowego zdarzenia, ani też nie mieli informacji, które mogłyby wskazywać, jakoby oskarżony nie był sprawcą przypisanego mu czynu.

Za nie budzące wątpliwości i wiarygodne Sąd uznał pozostałe dowody nieosobowe znajdujące się w aktach sprawy, między innymi te, do których odwołał się czyniąc ustalenia faktyczne, a mianowicie notatki urzędowe, protokoły użycia urządzeń kontrolno – pomiarowych do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu, protokół oględzin rzeczy, pismo Starostwa Powiatowego – Wydziału Komunikacji w T., karta zatrzymania osoby, protokół zatrzymania osoby, metrykę identyfikacyjną nośnika wraz z płytą (...), decyzje Starostwa Powiatowego w T., informację o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego, pismo KPP w T. wraz z kserokopią notatników służbowych, pismo Prokuratury Rejonowej w Tomaszowie Maz., opinię z badań osmologicznych, opinię Laboratorium Kryminalistycznego KWP w Ł., dane o karalności, a także dane osobopoznawcze. N. przez strony w toku postępowania dowodem są niewątpliwie protokoły użycia urządzeń kontrolno – pomiarowych, którymi zbadano oskarżonego bezpośrednio po zatrzymaniu. Wskazane dowody zostały sporządzone przez kompetentne organy w przepisanej przez prawo formie i nie były kwestionowane przez żadną ze stron, a i ich treść nie budziła wątpliwości. Natomiast odnosząc się do badań osmologicznych i badań biologicznych, to nie zostały one ostatecznie wykorzystane do konstruowania stanu faktycznego na gruncie przedmiotowej sprawy. Przy czym, badanie śladów biologicznych skutkowało stwierdzeniem, że próba pobrana z koła kierownicy pojazdu marki F. (...) (F. (...)) nie nadaje się do interpretacji (stwierdzono śladowe ilości DNA nie nadające się do interpretacji), zaś próba pobrana z drążka zmian biegów pojazdu marki F. (...) (F. (...)) dała wynik negatywny. Jednocześnie na skutek badania śladu osmologicznego (próba pobrana z fotela kierowcy pojazdu marki F. (...) 170) nie stwierdzono zgodności zapachowej z materiałem porównawczym pobranym z dłoni Z. B.. Przyczyną takiego stanu rzeczy była okoliczność, iż na skutek zabezpieczenia tych śladów wiele godzin (około 12 godzin) po zdarzeniu zostały one obarczone dużym błędem nie były to „ślady świeże”, nadto, brzemienne okazało się niezabezpieczenie ich na miejscu zdarzenia (na co wskazuje protokół oględzin). W związku z tym, z całą pewnością doszło do procesu wietrzenia śladu osmologicznych na miejscu zdarzenia. Tym samym, Sąd dokonał w/w badań, niemniej jednak miał na względzie powyższe okoliczności związane z zabezpieczeniem śladów, w tym przede wszystkim fakt, iż zanim doszło do ich pobrania pojazd marki F. o numerze rejestracyjnym (...) był przetransportowany z miejsca zdarzenia do miejsca postoju (gdzie dokonano pobrania próbek) przez firmę (...) L. P. na parking na ulicy (...) w T..

Mając na względzie powyższe ustalenia Sąd uznał, że oskarżony **Z. B.** swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 180a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., albowiem w dniu 06 maja 2017 roku około godziny 09:03 w T. na ulicy (...), powiat (...), województwo (...), prowadził na drodze publicznej pojazd mechaniczny – samochód osobowy marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości z zawartością alkoholu w wydychanym powietrzu prowadzącą o godz. 09:35 do stężenia na poziomie 1,43 mg/l, o godz. 09:52 do stężenia na poziomie 1,31 mg/l, o godz. 10:15 do stężenia na poziomie 1,39 mg/l, o godz. 10:18 do stężenia na poziomie 1,29 mg/l, o godz. 10:47 do stężenia na poziomie 1,28 mg/l, zaś o godz. 10:49 do stężenia na poziomie 1,10 mg/l, nie stosując się do decyzji wydanej przez Starostę (...) w T. nr (...)z dnia 10 lutego 2015r. dotyczącej cofnięcia uprawnienia do kierowania pojazdem silnikowym w zakresie kat. B.

Sąd zmienił opis zarzucanego oskarżonemu czynu w ten sposób, że zawarł w nim wyniki wszystkich przeprowadzonych badań na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu wraz z godzinami przeprowadzenia pomiaru, a także doprecyzował opis czynu w zakresie nie stosowania się do decyzji Starosty (...).

W ocenie Sądu przestępstwo, jakiego dopuścił się oskarżony **Z. B.** cechuje znaczny stopień społecznej szkodliwości. Oskarżony powinien mieć świadomość zagrożenia, jakie stwarza dla innych uczestników ruchu nietrzeźwy kierowca. Oskarżony kierując samochodem po drodze publicznej w stanie znacznej nietrzeźwości naruszył jedną z podstawowych zasad obowiązujących w ruchu lądowym, a mianowicie wymóg trzeźwości.

Postawa oskarżonego świadczy o całkowitym braku poszanowania nie tylko dla powyższej zasady, ale też wyjątkowo lekceważącym stosunku do przepisów prawa karnego penalizujących takie zachowanie oraz o ewidentnym braku poczucia odpowiedzialności za zdrowie i życie innych uczestników ruchu drogowego.

Kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości zawsze jest niebezpieczne. Oznacza to, że organ orzekający nie musi wykazać, iż zachowanie sprawcy spowodowało zagrożenie, a nawet stwierdzić należy, iż udowodnienie przez oskarżonego, że w konkretnej sytuacji zagrożenie nie powstało i powstać nie mogło, jest bezskuteczne i nie zwalnia z odpowiedzialności za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

W ocenie Sądu wina oskarżonego została udowodniona. Oskarżony **Z. B.** działał umyślnie i z zamiarem bezpośrednim. Przypisany zaś oskarżonemu czyn miał charakter zawiniony. W ustalonym bowiem stanie faktycznym oskarżony mógł zachować się zgodnie z prawem i nie zachodziły żadne okoliczności, które z uwagi na osobowość oskarżonego mogłyby wpływać ograniczająco na możliwość jego zachowania się w sposób zgodny z prawem, czy też okoliczności, które wyłączałyby jego winę.

Ponadto, w ocenie Sądu, przypisany oskarżonemu czyn był bezprawny, a stopień jego społecznej szkodliwości był wyższy niż znikomy. Czyn zaś oskarżonego charakteryzuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Za taką oceną przemawia przede wszystkim fakt, że oskarżony swoim działaniem stworzył potencjalne zagrożenie w ruchu drogowym, z uwagi na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.

Przy wyborze rodzaju i rozmiaru kary, jak również przy orzekaniu o rodzaju i rozmiarze środków karnych w stosunku do oskarżonego **Z. B.** Sąd baczyl, aby były one współmierne do wagi i okoliczności popełnionego czynu oraz do stopnia naruszonych przez oskarżonego dóbr prawnie chronionych. W związku z tym, przy wymiarze oskarżonemu kary zasadniczej, Sąd wziął pod uwagę dotychczasową niekaralność oskarżonego, znaczny stopień intoksykacji alkoholowej jego organizmu (1,43 mg/l, 1,31 mg/l, 1,39 mg/l, 1,29 mg/l, 1,28 mg/l, 1,10 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) oraz okoliczności popełnionego czynu (prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w godzinach rannych w centrum miasta, kiedy jest duże natężenie ruchu drogowego). W aspekcie powyższego, w ocenie Sądu, wymierzona oskarżonemu kara 10 miesięcy pozbawienia wolności o charakterze nieizolacyjnym, jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, a także spełni oczekiwane rezultaty wychowawcze i zapobiegawcze, oraz w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Bowiem Sąd stwierdził, iż w przypadku oskarżonego zasługuje on na dobrodziejstwo instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary, gdyż postawiono wobec niego pozytywną prognozę kryminologiczną. W ocenie Sądu kara zasadnicza, w postaci kary 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat, jest karą adekwatną do stopnia zawinienia i znacznej społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu, przede wszystkim zaś umożliwi wdrożenie wobec oskarżonego poczucia obowiązku przestrzegania w przyszłości norm prawnych. Zdaniem Sądu, kara zasadnicza w postaci kary pozbawienia wolności o charakterze wolnościowym na poziomie 10 miesięcy uwzględni w sposób prawidłowy okoliczności popełnionego czynu, rangę naruszonych dóbr prawnie chronionych, motywację i osobowość sprawcy, oraz jest współmierna zarówno do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości popełnionego czynu, jak również spełni cele zapobiegawcze i wychowawcze oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Przy czym, na podstawie art. 73 § 1 k.k. Sąd oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora uznając, iż instytucja ta będzie skutecznym narzędziem nadzoru nad oskarżonym, gdyż istnieje potrzeba stałej kontroli umożliwiającej Sądowi wgląd w przebieg okresu próby,

zdyscyplinuje oskarżonego i zachęci go do przestrzegania porządku prawnego, a ponadto kontakt z kuratorem na celu ułatwienie oskarżonemu przestrzeganie porządku prawnego. Dodatkowo, na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego **Z. B.** do informowania kuratora o przebiegu okresu próby na piśmie jeden raz na trzy miesiące.

W przypadku skazania za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. sąd obowiązany jest w oparciu o treść art. 42 § 2 k.k. orzec zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju na okres nie krótszy niż 3 lata. Mając na uwadze poziom alkoholu w organizmie oskarżonego, przekraczający próg trzeźwości opisany w art. 115 § 16 k.k., jak również czas i miejsce popełnienia zarzucanego mu czynu, uzasadnione jest twierdzenie, iż oskarżony stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu drogowego i przemawia to za czasowym pozbawieniem go uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi. Podkreślić w tym miejscu należy, iż Sąd miał na uwadze, że poruszanie się pojazdami mechanicznymi, ale też innymi pojazdami pod wpływem alkoholu stwarza realne niebezpieczeństwo dla innych użytkowników dróg, albowiem osoba jadąca pojazdem w stanie nietrzeźwości ma ograniczoną możliwość postrzegania oraz ograniczoną zdolność reagowania na zmieniającą się w sposób dynamiczny sytuację na drodze, wzrasta zatem ryzyko nieprzewidywanych zachowań kierującego.

Zważywszy na okoliczności popełnionego czynu, osobowość oskarżonego **Z. B.**, a także jego dotychczasową niekaralność, zasadnym jest pozbawienie oskarżonego uprawnień do kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi za czyn stypizowany w art. 178a § 1 k.k. na okres 3 lat.

Ponadto, ze względów wychowawczych, Sąd orzekł również na podstawie art. 43a § 2 k.k. środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 5.000 złotych, które zasądził od oskarżonego **Z. B.** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

W oparciu o art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego **Z. B.** na rzecz Skarbu Państwa tytułem zwrotu wydatków kwotę 1264,38 złotych uznając, że oskarżony jest w stanie ponieść je bez uszczerbku dla swojego utrzymania i swojej rodziny. Oplatę w wysokości 120 złotych wymierzono na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 3 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (j. t. Dz. U. z 1983 roku, Nr 49, poz. 223 z późn. zm.). Sąd obciążając oskarżonego w całości opłatami i obowiązkiem zwrotu wydatków miał na względzie jego sytuację rodzinną, osobistą i wysokość osiągniętych dochodów. Bowiern oskarżony jest rozwiedziony, nie ma nikogo na utrzymaniu i wprawdzie utrzymuje się z opieki społecznej z dochodem około 500 złotych, lecz może poczynić starania o podjęcie dodatkowego zatrudnienia (tym bardziej, że nie ma ku temu przeciwwskazań zdrowotnych) celem realizacji zobowiązań finansowych związanych z przedmiotowym skazaniem.